

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 32.

Vydána dne 28. května 1927.

Obsah: (64.—67.) **64.** Zákon o opravných prostředcích státních úřadů zástupcích ve věcech firemních. — **65.** Zákon o vysvědčeních škol a veřejných orgánů, pokud tato vysvědčení opravňují k úlevám při nastoupení živnosti nebo jsou součástí průkazu způsobilosti při nastoupení živnosti. — **66.** Vyhláška o přístupu Československé republiky k Mezinárodní úmluvě o mšici révové a k Prohlášení doplňujícímu Úmluvu. — **67.** Nařízení, kterým se provádí zákon o volebním právu příslušníků branné moci a četnictva.

64.

Zákon ze dne 29. dubna 1927
o opravných prostředcích státních úřadů zástupcích ve věcech firemních.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zákon ze dne 30. června 1921, č. 257 Sb. z. a n., o opravných prostředcích státních úřadů zástupcích ve věcech firemních, se zrušuje.

§ 2.

Státním úřadům zástupcím (finančním prokuraturám, generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě, hlavnímu finančnímu ředitelství pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě) náleží podávat opravné prostředky ve věcech firemních při zápisech do rejstříku obchodního (na Slovensku a Podkarpatské Rusi do rejstříku obchodních firem) jen v případech stanovených v zákoně ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z., o společnostech s ručením obmezeným, a v zákoně ze dne 15. dubna 1920, č. 271 Sb. z. a n., kterým se rozšiřuje platnost zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z., o společnostech s ručením obmezeným na Slovensko a Podkarpatskou Rus a pozměňují ustanovení §§ 115 a 116 tohoto zákona.

§ 3.

Právo rekursu šem 102 odst. 4. zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z., a zákonem ze dne 15. dubna 1920, č. 271 Sb. z. a n., státnímu úřadu zástupcímu propůjčené, přísluší

mu i mimo případy §§ 43 a 87 prvnějšího zákona.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 5.

Provésti tento zákon ukládá se ministrům spravedlnosti, financí a průmyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r. Dr. Engliš v. r.

Dr. Peroutka v. r.

65.

Zákon ze dne 29. dubna 1927
o vysvědčeních škol a veřejných orgánů, pokud tato vysvědčení opravňují k úlevám při nastoupení živnosti nebo jsou součástí průkazu způsobilosti při nastoupení živnosti.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

K úlevám při nastoupení živnosti na celém území Československé republiky opravňují:

a) vysvědčení škol z území mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus, vydaná po 28. říjnu 1918, jež dle živnostensko-právních předpisů platných na tomto území opravňují k úlevám při nastoupení živnosti;

b) vysvědčení škol z území Slovenska a Podkarpatské Rusi vydaná po 28. říjnu 1918, jež dle živnostensko-právních předpisů platných na tomto území opravňují k úlevám při nastoupení živnosti;

c) vysvědčení škol z jiných než pod písmenou b) uvedených území bývalého státu uherského vydaná do konce školního roku 1918—1919, jichž návštěva dle živnostensko-právních předpisů platných na území Slovenska a Podkarpatské Rusi před 1. červnem 1925 opravňovala k úlevám při nastoupení živnosti;

d) vysvědčení škol z jiných než pod písmenou a) uvedených území bývalého Rakouska vydaná do konce školního roku 1918/1919, jichž návštěva dle živnostensko-právních předpisů platných na území dříve rakouském opravňovala k úlevám při nastoupení živnosti.

§ 2.

Vysvědčení o zkouškách stavebních živností složených před kteroukoliv komisí v republice Československé jsou platnou součástí průkazu způsobilosti pro nabytí koncese k provozování příslušné stavební živnosti kdekolivěk na území Československé republiky.

§ 3.

Vládní nařízení ze dne 13. září 1920, č. 528 Sb. z. a n., o postavení československých státních živnostenských učilišť, nacházejících se na území dříve uherském, na roveň ostatním státním živnostenským učilištím ohledně náhrady předepsané doby učební, po případě předepsaného zaměstnání pomocnického, se zrušuje.

§ 4.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministrem školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Peroutka v. r.

66.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 11. května 1927
o přístupu Československé republiky k Mezinárodní úmluvě o mšici révové a k Prohlášení doplňujícímu Úmluvu.**

K žádosti vlády Československé republiky oznámila dne 14. října 1926 Spolková rada

švýcarská státům vázaným Mezinárodní úmluvou o mšici révové sjednanou 3. listopadu 1881, že Československá republika přistupuje k Úmluvě se závěrečným protokolem téhož data a k Prohlášení ze dne 15. dubna 1889, doplňujícímu článek 3. Úmluvy, čímž přístup ten podle čl. 13 Úmluvy nabyl mezinárodní působnosti.

Úmluva a Prohlášení byly vyhlášeny v říšském zákoníku z r. 1882 pod č. 105, pokud se týče roku 1890 pod č. 16 a ve Sbírce zákonů uherských v zákonném článku XV z r. 1882, pokud se týče XLI z r. 1889, a jsou jimi vázány tyto státy: Německo, Rakousko, Belgie, Španělsko, Francie, Maďarsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemí, Portugalsko, Rumunsko, Království Srbů, Chorvatů a Slovinců, Švýcarský a Československo.

Dr. Beneš v. r.

67.

**Vládní nařízení
ze dne 28. května 1927,**

kterým se provádí zákon o volebním právu příslušníků branné moci a četnictva.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 3 a 5 zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 56 Sb. z. a n., o volebním právu příslušníků branné moci a četnictva:

§ 1.

(1) Vojenskými osobami uvedenými v § 1, odst. 1., zákona č. 56/1927 Sb. z. a n. rozumějí se ti, kdož jsou povoláni:

a) ke evičením ve zbraní (služebním) podle § 22 branného zákona;

b) k činné službě za mobilisace a ve válce podle § 23 téhož zákona;

c) v míru k výjimečné činné službě podle § 27 téhož zákona;

d) k výjimečné činné službě za mobilisace a ve válce podle § 28 téhož zákona.

(2) Tyto vojenské osoby zapisují se do stálých seznamů voličských a mohou býti voleny do zákonodárných sborů a do všech zastupitelských sborů, do nichž se volí podle seznamů těch, vyhovují-li jinak zákonným podmínkám; voliti však nemohou.